

Α. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

ΜΑΝΟΥΣΙΝΙΟ

ΛΟΓΟΣ

140339

ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΕΙΣ ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΛΙΝΔΕΡΜΑΪΡΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

*Τελεσθὲν τὴν τεσσαρακοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἀποβιώσεως
αὐτοῦ. (*)*

Τεσσαράκοντα ἤδη ἡμέραι παρήλθον, ἀφ' ἧς ἡ ἀγνή
τοῦ σοφοῦ καὶ φιλανθρώπου Ἀντωνίου Λινδερμαΐρου
ψυχὴ, ἡ καθ' ὅλον τὸν ἐπίγειον αὐτῆς βίον εἰς τὴν
ζήτησιν τῆς ἀληθείας καὶ τὴν πράξιν τοῦ ἀγαθοῦ ἀφιερ-
ρωθεῖσα, ἀπέπτη εἰς οὐρανὸν πρὸς τὴν πηγὴν πάσης
ἀληθείας καὶ ἀγαθότητος, τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἀναπαύ-
εται ἐν τῷ τάφῳ. Αἴσθημα δὲ κοινόν, τὸ αἴσθημα τῆς
τιμῆς καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν ἀπελθόντα, συνήγαγεν
ἡμᾶς σήμερον εἰς τὸν ἱερόν τοῦτον τόπον, ἵνα ἐνώ-
σωμεν τὰς πρὸς Θεὸν δεήσεις ἡμῶν ὑπὲρ τῆς μα-
κάριας αὐτοῦ ψυχῆς. Εἰς τὴν σοβαρὰν ταύτην εὐκαι-
ρίαν καλοῦμαι νὰ ἐκτελέσω πρὸς τὸν ἐντεῦθεν μετα-
στάντα καθήκον φιλικόν, ὅπερ τὸ αἰφνίδιον τοῦ θανά-
του μὲ ἀπεκώλυσε νὰ πληρώσω κατὰ τὴν πένθιμον

(*) Ὁ λόγος οὗτος δὲν ἐξεφωνήθη, ὡς ἦτο ὑποψηφισμένος· διότι τὸ μνη-
μοσυνοὺν ἐψάλη ἐν τῇ δουλειᾷ ἐκκλησίᾳ καὶ παρενεδλίθη δυσκολία τῆς
ἐκκλησιαστικῆς.

